

A Sátán lakomáján

És monda az Úr a Sátánnak: Észrevetted-é az én szolgámat, Jóbót?
Jób, 1,8

*A főpincér az asztalhoz vezette.
Felállt a Sátán, és úgy várta ott.
Arcán halvány mosoly – Jób észrevetted:
Bocsánatkérő, már-már meghatott.
Ő úgy örül! Megkönnyebbült felette,
Hogy Jób felől jó híreket kapott,
S a meghívást hogy végül elfogadta –
Őszintén szólva aggódott miatta.*

*Mert hát nem volt ez csöppet sem személyes,
S személy szerint örült, hogy vége lett.
Személy szerint az ízlésére kényes,
Ok nélkül kárt okozni nem szeret.
Az Úr ragaszkodott az ötletéhez,
Megint erőszakos volt szerfelett:
Az embernek már csöppnyi nyugta sincsen,
Bolond utakra kényszerít az Isten.*

*Beszéljen inkább Jób kicsit magáról!
Az új család, reméli, rendbe van.
Hogy hét fiú? Az pont hét lagziszátor...
Elképesztő, az idő hogy rohan!
Szerencsés alkat Jób – asszertív, bátor,
Feláll a padlóról, akárhogyan!
A gazdaság is, úgy hallotta, szárnyal,
Huszonkétezres állatállománnyal.*

*Ő néha mégis úgy találja, mintha
Nem lenne választás... Egy pillanat!
Lazac, gyömbérmártással megvadítva?
Saját fogás, nem tenyésztett vacak.
Hol is tartott? Igen. Adott a minta,
Kötött szabályok mentén játszanak:
Hiába bőség s balsors árapálya,
Végső soron az Úrnak lejt a pálya.*

Úgy érzi hát, hogy Jóbbal kéz a kézben
Egy unfair játék résztvevője lett,
S amit rájuk tukmáltak, voltaképpen
Nem konkurens, hanem rokon szerep.
Szamárpadban csücsülni büntetésben –
Padtársak ők! Mivőgre? Meglehet,
Azért csupán, hogy Jób szeme kinyíljon.
– – – Ez egy huncut kis ausztrál Sémillon...

Roppant mód bántja hát, hogy így adódott.
Mit mondjon? Ez a kávé már lefőtt.
Mélységesen megéri persze Jóbot,
Nyilván a pokolba kívánja őt.
Ezért van itt, tisztázni ezt a dolgot:
Nemet nem mondhatott az Úr előtt,
Az Ő keze kiszabta rá e rendet,
S kegyetlen kényszerhelyzetet teremtett...

Ekkor felállt, elnézést kért a Sátán –
A bárban egy sürgős hívása vár,
S míg megpihent selyemzakója hátán
A pillantása, Jób érezte már:
Talán a szíve mélyén erre várt, lám,
Egy gesztusra, hol megértést talál.
Ha visszatér, hajoljon hát fölébe:
Zúgó fejét lehajtaná ölébe.